

Środa, 12 marca 2014 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2014)0216

Działania humanitarne zbrojnych podmiotów niepaństwowych w zakresie ochrony dzieci

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie działań humanitarnych zbrojnych podmiotów niepaństwowych w zakresie ochrony dzieci (2014/2012(INI))

(2017/C 378/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady autorstwa Catherine Grèze, Evy Joly, Isabelli Lövin, Judith Sargentini, Barta Staesa i Keitha Taylora, w imieniu grupy Verts/ALE dotyczącego działań humanitarnych zbrojnych podmiotów niepaństwowych w zakresie ochrony dzieci (B7-0585/2013),
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych za rok 2013, a także inne sprawozdania zainteresowanych podmiotów,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych z roku 2008, strategię realizacji wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych z roku 2010 oraz listę kontrolną dotyczącą uwzględniania ochrony dzieci dotkniętych konfliktami zbrojnymi w operacjach w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony z roku 2008,
- uwzględniając wnioski Rady z roku 2008 w sprawie promowania i ochrony praw dziecka w działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej oraz w sprawie aspektów rozwojowych i humanitarnych,
- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie większego nacisku na kwestię dzieci w działaniach zewnętrznych UE ⁽¹⁾, z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka ⁽²⁾, z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie handlu dziećmi i dziećmi-żołnierzami ⁽³⁾, z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie uprowadzania dzieci przez Armię Oporu Pana (LRA) ⁽⁴⁾ oraz z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie dzieci-żołnierzów ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucje Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie praw dziecka, w szczególności rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1612 (2005),
- uwzględniając protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych z 2002 r.,
- uwzględniając zobowiązania paryskie do ochrony dzieci przed bezprawnym werbowaniem lub wykorzystywaniem przez siły lub ugrupowania zbrojne oraz paryskie zasady i wytyczne w sprawie dzieci będących członkami sił lub ugrupowań zbrojnych, przyjęte wspólnie w dniu 6 lutego 2007 r.,
- uwzględniając art. 121 ust. 3 i art. 97 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, s. 854.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 121 z 24.4.2001, s. 401.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 98 z 9.4.1999, s. 297.

Środa, 12 marca 2014 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0160/2014),
- A. mając na uwadze, że w większości współczesnych konfliktów zbrojnych udział bierze co najmniej jeden zbrojny podmiot niepaństwowy walczący z siłami rządowymi lub innymi ugrupowaniami zbrojnymi, przy czym skutki tych wojen w największym stopniu odczuwa ludność cywilna, a w szczególności dzieci;
- B. mając na uwadze, że istnieje bardzo wiele rodzajów podmiotów niepaństwowych, obejmujących różne osobowości prawne, motywacje, a także zróżnicowany stopień gotowości i zdolności do respektowania międzynarodowego prawa humanitarne i innych norm prawa międzynarodowego, jednak wszystkie wymagają w tym kontekście kontroli;
- C. mając na uwadze, że w celu poprawy ochrony ludności cywilnej, a w szczególności dzieci, należy brać pod uwagę wszystkie strony konfliktu;
- D. mając na uwadze, że międzynarodowe normy humanitarne obowiązują wszystkie strony konfliktu zbrojnego;
- E. mając na uwadze, że konflikty zbrojne mają szczególnie destrukcyjny wpływ na fizyczny i umysłowy rozwój dzieci, a skutki długofalowe są odczuwalne w sferze bezpieczeństwa jednostki ludzkiej i zrównoważonego rozwoju;
- F. mając na uwadze, że w Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego za przestępstwo uznaje się powoływanie i werbowanie dzieci poniżej 15 lat do sił lub ugrupowań zbrojnych lub zmuszanie ich do aktywnego udziału w działaniach wojennych;
- G. mając na uwadze, że prawo międzynarodowe zabrania wszelkich form wykorzystywania seksualnego, w tym również stosowania przemocy seksualnej wobec dzieci, a także mając na uwadze, że przemoc seksualna może nosić znamiona zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości lub ludobójstwa;
- H. mając na uwadze, że od przyjęcia konwencji o zakazie stosowania min w roku 1997 zmniejszył się zakres wykorzystywania min przeciwpiechotnych, choć w dalszym ciągu stanowią one zagrożenie dla dzieci, zwłaszcza w konfliktach zbrojnych niemających charakteru międzynarodowego;
- I. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa ma moralny obowiązek dążenia do zobowiązania wszystkich stron konfliktów, w tym również państw i zbrojnych podmiotów niepaństwowych, do ochrony dzieci;
- J. mając na uwadze, że kwestia demobilizacji, rehabilitacji i reintegracji dzieci-żołnierzy musi zostać ujęta w każdych odnośnych negocjacjach pokojowych i porozumieniach pokojowych oraz należy się nią zająć także w trakcie samego konfliktu;
- K. mając na uwadze, że satysfakcjonująca demobilizacja i reintegracja dzieci-żołnierzy może pomóc uniknąć nakręcania się spirali przemocy;
1. zwraca się do komisarza ds. rozwoju oraz do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z zaleceniem:
- (a) zachęcania zainteresowanych państw i zbrojnych podmiotów niepaństwowych do podpisywania planów działania na rzecz ochrony dzieci w konfliktach zbrojnych z biurem specjalnej przedstawiciel sekretarza generalnego ONZ ds. ochrony dzieci w konfliktach zbrojnych, przypominając jednocześnie, że takie kontakty ze zbrojnymi podmiotami niepaństwowymi nie oznaczają poparcia dla tych grup lub ich działań, ani uznania ich słuszności;
- (b) uznania wysiłków podejmowanych przez ONZ oraz organizacje międzynarodowe i pozarządowe na rzecz przekonania zbrojnych podmiotów niepaństwowych do ochrony dzieci, a także do jednoczesnego podkreślenia, że nie oznacza to poparcia dla działań tych podmiotów ani uznania ich słuszności;
- (c) uwzględnienia w ramach dialogu politycznego z krajami trzecimi, np. w ramach umowy z Kotonu, celu, jakim jest zapobieganie werbowaniu i zmuszaniu do służby wojskowej dzieci w wieku poniżej 18 lat oraz zaprzestanie takich praktyk, jak i doprowadzenie do ich uwolnienia i ponownej integracji społecznej;
- (d) ponownego podkreślenia, że państwa i zbrojne podmioty niepaństwowe muszą przestrzegać międzynarodowego prawa humanitarne i międzynarodowego humanitarne prawa zwyczajowego, jak i z zaleceniem wspierania ich w wysiłkach na rzecz podejmowania specjalnych środków mających na celu ochronę ludności cywilnej, a zwłaszcza dzieci, przypominając jednocześnie, że takie działania ze zbrojnymi podmiotami niepaństwowymi nie oznaczają poparcia dla tych grup lub ich działań, ani uznania ich słuszności;

Środa, 12 marca 2014 r.

- (e) przypomnienia, że międzynarodowe prawo humanitarne to wiążące ramy prawne dla zbrojnych podmiotów niepaństwowych oraz że wspólny art. 3 konwencji genewskich a także drugi protokół dodatkowy z 1977 r. służą temu właśnie celowi, podobnie jak cały szereg zasad międzynarodowego humanitarnego prawa zwyczajowego; sprawdzenia, jako istotnej kwestii, czy obowiązujące zasady regulujące międzynarodowe prawo humanitarne są odpowiednie w przypadku podmiotów niepaństwowych, czy potrzeba może nowych uregulowań prawnych;
 - (f) nawiązania bezpośredniego lub pośredniego – z pomocą wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych – kontaktu ze zbrojnymi podmiotami niepaństwowymi w kwestii ochrony dziewcząt i chłopców w celu złagodzenia cierpienia dzieci w konfliktach zbrojnych oraz skłonienia zbrojnych podmiotów niepaństwowych do podpisania aktu zobowiązania w ramach apelu organizacji Geneva Call o ochronę dzieci przed skutkami konfliktów zbrojnych;
 - (g) wspierania humanitarnych organizacji pozarządowych, które podejmują dialog ze zbrojnymi podmiotami niepaństwowymi z myślą o przestrzeganiu międzynarodowych norm humanitarnych w konfliktach zbrojnych, a zwłaszcza w celu działania na rzecz ochrony dzieci przy pomocy środków politycznych, dyplomatycznych i finansowych;
 - (h) wezwania państw członkowskich do przyłączenia się do międzynarodowych starań na rzecz zapobiegania atakom na szkoły i wykorzystywaniu ich w celach wojskowych przez siły zbrojne dzięki poparciu projektu wytycznych z Lucens dotyczących ochrony szkół i uniwersytetów przed wykorzystaniem militarnym podczas konfliktów zbrojnych;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia komisarzowi ds. rozwoju, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Radzie oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.
-